

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/13/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1608010396
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 04. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Molnárová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2012:1608010396.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Zuzany Molnárovej a sudcov JUDr. Alžbety Horváthovej a JUDr. Evy Vajdičkovej, v trestnej veci obžalovaného P. P. M., pre pokračovací prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného a obhajcu mladistvého obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T 225/2008 z 11. januára 2012, na verejnom zasadnutí konanom dňa 17. apríla 2012 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolania obžalovaného P. P. M., nar. XX.XX.XXXX v Malackách a obhajcu U. T. M., AK - Š. XX, W. z a m i e t a j ú.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T 225/2008 z 11.1.2012 bol obžalovaný P. P. M. uznaný za vinného v bodoch 1)-12) pre pokračovací prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zákona, ktorého sa dopustil na skutkovom základe opísanom v napadnutom rozsudku.

Za to bol obžalovanému podľa § 245 ods. 1, § 117 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 36 písm. j/, § 38 ods. 3 Tr. zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace.

Podľa § 119 ods. 1 Tr. zákona bol výkon uloženého trestu podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku bola obžalovanému P. P. M. uložená povinnosť nahradiť poškodeným: H. T., nar. X.X.XXXX, bytom H., Š. Č.. XXX/X škodu vo výške 36,02 € (1.085,-Sk), P. F., nar. XX.X.XXXX, bytom H., Š. A.Č.. XXX/X škodu vo výške 156,01 € (4.700,-Sk), P. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom H., Š. Č.. XXX/X škodu vo výške 168,46 € (5.075,-Sk), U. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom H., Š. Č.. XXX/X škodu vo výške 99,58 € (3.000,-Sk), P. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom H., Š. Č.. XXX/X škodu vo výške 26,56 € (800,-Sk), Q. P., nar. XX.X.XXXX, bytom H., Š. Č.. XXX/XX škodu vo výške 59,75 € (1.800,-Sk), H. U., nar. XX.X.XXXX, bytom H. Č.. XXX škodu vo výške 33,19 € (1.000,-Sk).

Podľa § 288 ods. 2 Tr. poriadku boli poškodení H. T. a P. A. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaní na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote v zmysle § 309 ods. 1 Tr. por. podali odvolanie obžalovaný P. P. M. prostredníctvom obhajcu a obhajca samostatne do výroku o vine a treste.

Obhajca aj v mene obžalovaného v dôvodoch odvolania uviedol, že súd pri svojom rozhodnutí nezohľadnil závažnú skutkovú okolnosť a to, že vypočutí svedkovia, ktorí boli podľa vyjadrení prítomní pri skutkoch kladených obžalovanému za vinu uviedli poškodenie asi 3-4 vozidiel, ale obžaloba uvádza 12 vozidiel. Tento rozpor odstraňovaný nebol a z vypočutých svedkov ani jeden nevedel uviesť,

ktoré konkrétne vozidlá mal poškodiť obžalovaný P. M.. Poukázal na výpovede svedkov H. W.Ž. a P. F., z ktorých vyplynulo, že vozidlá mal poškodzovať jazdec na motocykli a nie na skútri, pričom obžalovaný P. M. jazdil na skútri, čo preukazujú výpovede obžalovaného a svedka S. O.. Podľa obhajcu uvedené jednoznačne preukazuje poškodzovanie vozidiel S. O.Ž., ktorý jazdil na motocykli, pretože obžalovaný M. jazdil na skútri, čo bolo preukázané aj výpoveďou obžalovaného M. a svedka S. O.. Podotkol, že na vyššie uvádzané poukazoval aj v prvotnom odvolaní voči predchádzajúcemu rozsudku, ku ktorej skutočnosti sa odvolací súd nevyjadril. Na podklade uvedeného konštatoval, že v konaní nebolo preukázané aké konkrétne vozidlá mal obžalovaný P. M. poškodiť, nebol preukázaný počet poškodených vozidiel uvádzaný v obžalobe, ale bolo preukázané poškodzovanie niektorých vozidiel konaním tretej osoby. S poukazom na uvedené je podľa neho zrejmé, že súd pri svojom rozhodnutí vychádzal z nesprávnych skutkových zistení, ktoré sú v rozpore s vykonaným dokazovaním a preto vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhol, aby odvolací súd predmetný rozsudok Okresného súdu Malacky zrušil a vydal nové rozhodnutie, ktorým oslobodí obžalovaného M. spod obžaloby v celom rozsahu.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obhajca obžalovaného mladistvého uviedol, že sa v plnej miere pridrižiava písomných dôvodov odvolania z 18.01.2012. Zastáva názor, že vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že sa obžalovaný dopustil skutku. Predovšetkým poukázal na rozpory vo výsluchoch svedkov, vzhľadom ku ktorým navrhol, aby bol rozsudok prvostupňového súdu zrušený a aby bol obžalovaný spod obžaloby oslobodený.

Zástupca krajskej prokuratúry považujúc rozsudok prvostupňového súdu za správny a zákonný navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Zástupkyňa Úradu práce, soc. vecí a rodiny Malacky uviedla, že sa pridrižiava písomného vyjadrenia a rozhodnutie ponecháva na súd.

Zákonný zástupca navrhol, aby vina jeho synovi bolo zrušená, pretože nebolo dokázané to, čo sa uvádza od prvej zápisnice príslušníka polície v Rohožníku až doteraz.

Obžalovaný právom posledného slova uviedol, že sa pripája k prednesu obhajcu, je presvedčený, že mu nebola dokázaná vina. Konštatoval, že nebola dokázaná vina ani S. O., čo je podľa neho divné, pretože tam boli piati alebo šiesti a on mal všetko rozbiť sám? Uviedol, že z jeho pohľadu je to všetko divné.

Úvodom je potrebné uviesť, že vo veci už raz bolo prvostupňovým súdom rozhodnuté a to rozsudkom z 27.4.2011 sp. zn. 1T 225/2008, ktorým bol obžalovaný P. P. M. uznaný za vinného v bodoch 1-12) z prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace, ktorý bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní jeden rok a bol zaviazaný nahradiť poškodeným uplatnenú škodu a obžalovaný P. H. O. bol v bode 13) uznaný za vinného z prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona a postupom podľa § 40 ods. 1 písm. a) Trestného zákona bolo upustené od potrestania mladistvého a podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku mu bola uložená povinnosť nahradiť škodu poškodenému P. P..

Vo vzťahu k obžalovanému H. O. rozsudok nadobudol právoplatnosť dňom 27.4.2011.

Na podklade podaného odvolania mladistvým obžalovaným P. M. bol rozsudok (vo vzťahu k tomuto obžalovanému) uznesením odvolacieho súdu sp. zn. 3To 131/2011 z 20.9.2011 zrušený a vec bola vrátená okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Krajský súd vytkol súdu prvého stupňa, že vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného - mladistvého, čo je v rozpore s ustanoveniami Trestného poriadku a okresnému súdu nariadil, aby dôkazy vykonané v rozpore s ustanoveniami Trestného poriadku, t.j. na hlavnom pojednávaní v neprítomnosti obžalovaného, zopakoval.

Na základe záverov odvolacieho súdu potom prvostupňový súd zopakoval dokazovanie v zmysle pokynu a rozhodol vo veci napadnutým rozsudkom.

Na základe podaných odvolaní, odvolací súd primárne skúmal, či nie sú dané podmienky pre niektoré z rozhodnutí uvedených v ustanovení § 316 Tr. poriadku a keďže zistil, že nie sú dané, podľa § 317 ods. 1

Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým mohol odvolateľ podať odvolanie, i správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo rozsudku, prihliadnúc pritom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, pričom zistil, že odvolanie mladistvého obžalovaného a obhajcu nie je dôvodné.

Pri plnení revíznej povinnosti krajský súd zistil, že skutok bol súdom prvého stupňa ustálený na základe dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, pri dodržaní zásad bezprostrednosti, priamosti a ústnosti ako aj pri rešpektovaní práva obžalovaného na obhajobu. Dôkazy boli vykonané spôsobom a v rozsahu a následne aj vyhodnotené v zmysle zásad uvedených v § 2 ods. 10, ods. 12 Tr. poriadku.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal všetky dostupné dôkazy a na základe týchto rozhodol napadnutým rozsudkom. V odôvodnení, riadiac sa ustanovením § 168 Tr. poriadku, podrobne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia rozsudku je tiež zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Krajský súd sa preto v týchto smeroch stotožňuje s presvedčivým a správne odôvodneným rozsudkom prvostupňového súdu.

Na rozdiel od obhajobných tvrdení mladistvého obžalovaného, že nebolo preukázané, že vozidlá poškodzoval výlučne on, pričom poukázal na výpovede svedkov H. W. a P. F., ktorá vypovedala, že vozidlá poškodzoval jazdec na motocykli (S. O.) a nie jazdec na skútri (obž. P. P. M.) dospel odvolací súd k opačnému názoru, totiž, že všetky dôkazy vykonané v rámci kontradiktórneho konania na hlavnom pojednávaní nespochybniteľne vinu mladistvého obžalovaného preukazujú.

Obžalovaný P. P. M. sa od začiatku bráni tým, že skutkov, pre ktoré je žalovaný, sa dopustil S. O.Ž., s ktorým sa bol na motorke previezť prvýkrát. Jednoznačne potvrdil, že videl ako menovaný „skopával“ spätné zrkadlá na vozidlách. Potvrdil, že pri druhej jazde, na ktorej S. O. nebol, bolo poškodené len jedno vozidlo a to H. O. (skutok 13/ obžaloby). Uviedol, že pri druhej jazde spadol z motocykla a po páde bol zadržaný políciou. Bol oboznámený s výpoveďami svedkov z prípravného konania (jeho kamarátov, ktorí ho zo spáchania skutkov usvedčovali už v prípravnom konaní), ku ktorým uviedol, že počas jeho hospitalizácie sa títo dohodli a „celú vec hodili na neho“.

Čo sa týka poškodených - H. T., N. O., P. P., Q. P., H. U., P. P., U. Q., G., T. F., F. X. - všetci títo sa predovšetkým vyjadrovali ku škode, ktorá im bola spôsobená, pričom priamymi svedkami poškodzovania vozidiel neboli.

Svedkami potvrdzujúcimi prítomnosť motocyklov na sídlisku boli P. F. a H. W..

P. F. uviedla, že mala v tom čase otvorené okno, keď započula buchot a treskot, vyšla do okna a videla ako jej odrazili spätné zrkadlo. Videla len dve osoby na jednej motorke, ktoré to spravili, a tieto osoby nepozná. Rozpor s jej výpoveďou z prípravného konania vysvetlila tak, že si s odstupom času podrobne nepamätá, ale to čo vypovedala na druhý deň po udalosti, aj naozaj videla. Poškodená vo svojej výpovedi v prípravnom konaní povedala, že začula jazdiť po ulici motocykle, a to asi Simson a skúter neznámej značky. Ako sa pozrela z okna tieto motocykle jazdili po ulici, vytrubovali a smiali sa a jednalo sa o mladíkov vo veku asi 16 - 18 rokov, pričom asi tak za pol hodinu uvedené motocykle šli po ulici znovu, ale boli už tri. Pozrela sa z okna a videla ako prešli po ulici, zašli za susednú bytovku odkiaľ bolo počuť buchot - údery. Prešli po sídlisku dookola a ako šli okolo zaparkovaných vozidiel pred jej bytovkou jeden z nich, ktorý na motocykli sedel sám nohou kopal do spätných vozidiel pred jej bytovkou a taktiež kopol do spätného zrkadla na jej vozidle a začula rinčanie skla.

Svedok H. W. uviedol, že v auguste 2006 bol na návšteve u W. E. až do nasledujúceho dňa. Bolo už dosť po polnoci, keď si išiel zapáliť pred vchod do bytovky, a vtedy videl ísť po ulici dve motorky, pričom prvá motorka bola taká klasická, asi Simson, a za ním asi s odstupom dvadsať metrov išiel skúter. Na obidvoch motorkách sedel len jeden jazdec, a už v čase, keď prechádzala prvá motorka, počul veľký rachot a pípanie alarmov a zvuky alarmov na zaparkovaných vozidlách, potom sa otočil a išiel do vnútra.

Za podstatné možno považovať výpovede priamych svedkov skutkov a to: už odsúdeného H. O., S. O., S. M., F. U. a U. W., ktorí jednak v prípravnom konaní, ale i na hlavnom pojednávaní usvedčovali práve obžalovaného mladistvého P. M. zo spáchania skutkov, pre ktoré je aj obžalovaný.

Zhodne potvrdili, že boli spolu na oslave, kde popíjali alkoholické nápoje a prvýkrát sa išiel previezť na motorke S.Á. O. Y. P. P. M., pričom svedok S. O. uviedol, že po návrate sa obžalovaný mladistvý P. M. chválil, že rozbíjal spätné zrkadlá. Potvrdili, že pri druhej jazde išiel H. O. s P. M. na jednej motorke a S. M. jazdil na motorke s F. U. a na tretej motorke jazdil U. W. a zhodne uviedli, že počas druhej jazdy videli ako obžalovaný mladistvý P. M. odkopával spätné zrkadlá na odstavených vozidlách.

K námietkam obhajoby spochybňujúcej dôveryhodnosť svedkov odvolací súd konštatuje, že v ustanoveniach Trestného poriadku týkajúcich sa hodnotenia dôkazov nie sú vyjadrené nijaké pravidlá pre hodnotenie dôkazov. Z dôvodov prvostupňového rozsudku je však zrejmé, že okresný súd pri tvorbe vnútorného presvedčenia vychádzal z výpovedí svedkov a poškodených. Je pritom potrebné zdôrazniť, že na mieste činu sa okrem obžalovaného P. P. M. a H. O. a svedkov S. O., S. M., F. U. Y. U. W. nenachádzala iná ustálená osoba, okrem svedkov P. F. a H. W., ktorí však osoby jazdiace na motocykloch identifikovať nevedeli.

Okresný súd mal teda k dispozícii výpoveď obžalovaného mladistvého a výpovede vyššie uvádzaných svedkov a poškodených. Je však treba podoznieť, že obžalovaný sa môže brániť akýmkoľvek spôsobom, ktorý uzná za vhodný. Pri výsluchu poškodeného a rovnako aj svedka sa tak na hlavnom pojednávaní, ako aj v prípravnom konaní uplatňujú osobitné pravidlá uvedené v § 131 ods.3, § 265 až § 267 Tr. poriadku. V prvom rade svedok vypovedá pod prísahou, že bude vypovedať pravdu a vedome nič nezamlčí. Pred prísahou je svedok upozornený na význam svedeckej výpovede a na následky krivej prísahy. Pri posudzovaní skutkového stavu sa preto kladie dôraz na dôkaz výsluchom svedka, ako na najdôležitejší dôkazný prostriedok.

Krajský súd dodáva, že výsluchy svedkov, usvedčujúcich obžalovaného mladistvého P. M. zo žalovaných skutkov, boli vykonané procesným spôsobom, po zložení prísahy a títo svedkovia svojimi tvrdeniami nepotvrdili obhajobné prednesy obžalovaného.

Ani odvolací súd nezistil dôvod pre spochybnenie vierohodnosti výpovedí vypočutých svedkov. Výsluchy svedkov boli vykonané procesným spôsobom a obžalovaného zo spáchania skutku jednoznačne usvedčovali.

Odvolací súd jednoznačne súhlasí s ustáleným záverom prvostupňového súdu, že obžalovaný mladistvý sa dopustil konania uvedeného v rozsudku a týmto naplnil zákonné znaky žalovaného trestného činu.

Krajský súd konštatuje, že pri úvahách o voľbe druhu trestu a jeho výmery vo vzťahu k obžalovanému mladistvému P. M. prvostupňový súd dôsledne hodnotil všetky okolnosti významné pre rozhodnutie o treste, nepochybil ani pri úvahách súvisiacich s výrokom o treste a prihliadol na zásady ukladania trestov (§ 34, § 97 a § 117 Tr. zákona) a v odôvodnení rozsudku sa dôsledne a konkrétne vyrovnal najmä s kritériami uvedenými v § 34 ods. 4 a 5 Tr. zákona a § 97 ods. 1 Tr. zákona. Vzal do úvahy spôsob spáchania činu, motív, spôsobený následok, pohnútku, ale i tú skutočnosť, že obžalovaný je osobou mladistvou, ako aj jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Trest vo výmere dva mesiace odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní jeden rok, ktorý súd prvého stupňa uložil obžalovanému podľa špeciálnych ustanovení týkajúcich sa ukladania trestov mladistvým osobám a ktorý zohľadňuje prevažujúce poľahčujúce okolnosti, považuje aj odvolací súd za primeraný, zákonný a správny.

Zákonu zodpovedá i výrok o náhrade škody.

Krajský súd sa s rozhodnutím súdu prvého stupňa plne stotožňuje a toto rozhodnutie si v celom rozsahu osvojuje.

Z vyššie uvedených dôvodov krajský súd rozhodol o odvolaniach obžalovaného mladistvého P. M. a obhajcu U. T. M., AK - Š. XX, W. tak ako je to uvedené v enunciiate, nakoľko nezistil dôvod pre zmenu prvostupňového rozhodnutia v žiadnom smere.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.